

gen saaledes, at det Grundlag, der her er fremstillet af Regjeringen, ikke er Ministeriets sidste Ord i denne Sag. Derjom det var Regjeringens sidste Ord i Et og Alt, saa vilde det jo ikke kunne tænkes, som den høitagtede Indenrigsminister siden udtalte, at han havde et Haab om, at man vilde kunne komme til en Forstaaelse. Altsaa, saaledes som Sagen nu i sin Heelhed foreligger os fra Regjeringens Side igjennem den høitagtede Indenrigsministers samtlige Udtalelser, har jeg ikke opgivet Haabet om, at vi kunne komme til Ende med denne Sag. Dette skyldte jeg at udtale, og det saameget mere, som jeg udtalte det Mødsatte strax efter det første Indtryk, jeg havde faaet af den høitagrede Indenrigsministers første Udtalelse. Var der ikke kommet nogen senere Udtalelse, maatte jeg endnu have sagt det Samme, jeg sagde i det Dieblif, thi det er min Mening endnu, saaledes som jeg havde opfattet den høitagtede Ministers første Foredrag; men Sagen staaer nu, som sagt, for mig ganske anderledes. Jeg har ingen Tvivl om, at det tærende Thing vil lade Sagen gaae videre.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning, og

vedtoges eenstemmig medmed 74 Stemmer.

J. A. Hansen: Jeg foreslaaer Sagen henviist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Ovenstaaende Forslag fattedes derpaa under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 78 Stemmer.

Man gif derpaa til det næste og sidste Numer paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Fæstes Overgang til Selbetendom. (Indbragt af Folkethingetsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgfreds, G. Winther).

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1533 ff.)

Winther: Jeg har allerede ved Forelæggelsen af dette Forslag gjort opmærksom paa, at det ikke er Andet end et Udbytte af det Arbejde, som Fleertallet af det ifjor af Folkethinget nedsatte Udvalg har frembragt. Efter den hele Discussion, der har fundet Sted, og efter den Stilling, hvori Sagen er kommen ved Regjeringens Erklæring om at ville forhandle med Folkethingets Udvalg angaaende det forudgaaende, nylig behandlede Forslag, forekommer det mig, at der ikke for Tiden er nogen Anledning til at indlade sig videre paa Behandlingen af dette Forslag, end det allerede er skeet, idet der fra forskjellige Medlemmers Side er anstillet Underfølgelser om, hvilket af disse to Forslag der maatte give den heldigste Løsning af Spørgsmaalet. Fremdeles forekommer det mig, at denne Sag har været saa ofte behandlet, at den jo i Grunden nu ligger for forberedt til en anden Behandling, saa at der ikke kan være Anledning til nu at udtale sig videre om de deri indeholdte Principer. Det forekommer mig — og dette har været Hensigten med Forslagets Indbringelse fra min Side — at det maa staae som en Reserve, derjom der ikke kommer noget heldigt Resultat ud af de Forhandlinger, som Regjeringen vil knytte med Folkethingets Udvalg. Jeg skulde derfor tillade mig at henstille, om det ikke efter Sagens hele Stilling er det Retteste, at denne Sag, der er forberedt til en 2den Behandling gennem en for alle Medlemmer tilgængelig Udvalgsbetænkning, nu kunde gaae videre, idet Sagen henvises til videre Behandling, uden at der paany bliver nedsat et Udvalg. Det er nemlig min Overbeviisning, at naar der nu blev nedsat et Udvalg, saa vilde det blive et Udvalg, der blev nedsat for at behandle et andet Udvalgs Arbejde, og dette synes mig dog at være uhenigtsmæssigt. Jeg troer, at Alle her i Salen ønske om muligt at bringe denne Sag tilende, saasnart det lader sig gjøre; men kan der ikke i denne Session vindes et ret Grundlag ad den Vej, som ved Regjeringens Medvirkning og Thingets Udvalg